

VARAŽDINSKE GLAGOLJSKE PERGAMENE i KNJIGE GLAGOLJAŠKE – KAPUCINSKE, KARLOBAŠKE

/ otvorenje izložbe

SRIJEDA, 24. 1. 2018.

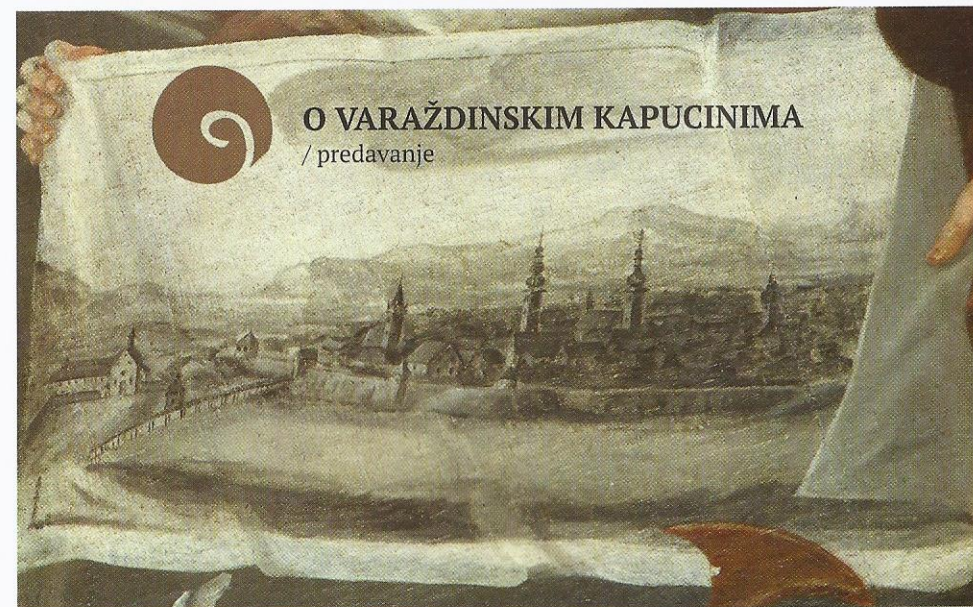
19 sati, Palača Herzer

„Pater Bono, ima li ovdje i glagoljice?“, upitala je tada asistentica a danas znanstvena suradnica Staroslavenskog instituta u Zagrebu dr. sc. Anica Vlašić-Anić varaždinskoga kapucina patera Bonu Zvonimira Šagija prilikom svog posjeta varaždinskoj kapucinskoj knjižnici 1986. godine. Kad joj je pater Bono pokazao pergamentne fragmente dvaju hrvatskoglagoljskih misala iz 14./15. stoljeća, bila je to,

kako autorica navodi, prva *varaždinska uvertira* u „Kapucinski 'glagoljički Bolero“ kojom je započelo njezino dugogodišnje i plodonosno traganje za glagoljicom u kapucinskim samostanima, za koje se do tada uglavnom smatralo da u njima takve građe nema.

Na glagoljašku knjižnu baštinu autoricu je uputio i (još jedan varaždinski kapucin!) fra Mirko Kemiveš, koji se za svog novicijata susreo s glagoljaškim knjigama u samostanu sv. Josipa u Karlobagu. U karlobaškom kapucinskom samostanu dr. sc. Vlašić-Anić provela je opsežna istraživanja, što je rezultiralo i tamošnjim stalnim izložbenim postavom te vrijedne građe, realiziranom 2013. godine o 300. obljetnici osnutka samostana. Na temelju tog postava osmišljena je i pokretna izložba na plakatima, koja je već gostovala u nekoliko hrvatskih gradova, a sada će biti postavljena i u Varaždinu. Svako novo istraživanje kapucinske glagoljaške baštine u Karlobagu,

Varaždinu, Škofjoj Loki, Rijeci, Rimu, Dubrovniku... koje je provodila u suradnji s gvardijanima kapucinskih samostana, arhivima, konzervatorskim odjelima i nizom drugih institucija i stručnjaka, autoricu je dovelo do novih i (ne)očekivanih otkrića. Za širi krug javnosti sigurno će jedno takvo pravo otkriće, osim građe na plakatima, biti i dvije originalne glagoljske pergamene iz varaždinskoga kapucinskog samostana, kojima je dopunjena ova putujuća „karlobaška“ izložba.

SRIJEDA, 31. 1. 2018.

19 sati, Palača Herzer

Dolasku kapucina u Varaždin prethodilo je niz problema i poteškoća koji su se rješavali tijekom nekoliko desetljeća, što je napokon rezultiralo uvođenjem Kapucinskog reda u grad Varaždin krajem listopada 1699. godine. Izgradnju te izgled samostana i crkve Presvetog Trojstva, posvećene 1705. godine, dokumentiraju sačuvani propisi Kapucinskog reda i ostali izvori. Tijekom više od 300 godina djelovanja, među varaždinskim kapucinima bilo je niz osoba koje su se istaknule u različitim sferama ljudske djelatnosti, i to na polju teologije, filozofije, književnosti, glazbe, prosvjete

i karitativnog angažmana. Uz kapucine rodom iz Varaždina, bilo je tu i mnogih iz Slovenije, Austrije i Italije, zaslužnih za razvoj varaždinskog područja tijekom prošla tri stoljeća. U širokom spektru djelovanja, osim pastoralnog rada, velik je prinos varaždinskih kapucina i kulturi Varaždina, u čiju baštinu pripadaju i crkvene orgulje iz 1860. godine i napose vrijedna samostanska knjižnica, sa 16 inkunabula i brojnim rijetkim knjigama. Predavač: fra Mirko Kemiveš, župnik Župe sv. Vida u Varaždinu. Suorganizator: Društvo povjesničara grada Varaždina i Varaždinske županije.